

Audrey Magee va néixer a Irlanda. Va estudiar francès i alemany i, després de fer un màster en periodisme, durant dotze anys va treballar per a diversos mitjans com *The Times*, *The Irish Times*, *The Observer* i *The Guardian*. La seva primera novel·la, *El compromís*, s'ha traduït a una desena de llengües i va ser finalista de premis com el Women's Prize for Fiction i els Irish Book Awards, i candidata al Dublin Literary Award i al Walter Scott Prize for Historical Fiction. La seva segona novel·la, *La colònia* (Periscopi, 2024), va ser candidata al Premi Booker i nominada al Premi Llibreter 2025.

Josefina Caball i Guerrero és solsonina amb arrels manresanes; des del 1987 es dedica a la traducció, activitat que ha compaginat amb la docència. Ha traduït assaig, memòries, novel·la i literatura juvenil d'autors com Ngũgĩ wa Thiong'o, Vivian Gornick, George Steiner, Behrouz Boochani, Jesmyn Ward, Eudora Welty, Don DeLillo, Richard Ford, Lucia Berlin, Neil Gaiman, Charles i Mary Lamb, Alice Walker, Alasdair Gray, Anna Burns i Hernán Díaz.

The Independent — «Una novel·la captivadora i molt ben escrita, que té un impacte emocional que perdura un cop has tancat el llibre. Aconsegueix el que només fan les millors novel·les històriques: que el passat sembli present.»

Colm Tóibín — «*El compromís* està escrit amb sensibilitat i habilitat. La narració és tensa i captivadora, plena de matisos complexos, impulsada per una urgència i una profunda implicació amb els personatges.»

The Guardian — «Una novel·la agosarada i honesta sobre l'avarícia i la buidor moral del nazisme.»

The Washington Independent — «*El compromís* és molt més que un matrimoni pactat de manera estrafolària. Cada trama va aclaparant el lector amb una pesantor que s'adiu amb el desenllaç de la història. No és un relat de triomf, però sí que és un relat extraordinàriament ben narrat.»

The New York Times — «Escriure una història que no suscitï gaire simpatia i que mantingui els lectors a certa distància dels personatges centrals, és un dels reptes més grans que pot assumir un autor. Que Magee se'n surti amb tanta solvència és realment impressionant.»

Kirkus Reviews — «La història crua i descarnada de Magee no és nova, però està narrada amb una senzillesa molt precisa que, amb subtileza, exposa i condemna.»

The Guardian — «*El compromís* no pretén repartir culpes, sinó lamentar la facilitat amb què es poden trepitjar els drets

humans. [...] Cinematogràfica però sense clisés de cap mena, l'estil concís de les frases de Magee es correspon amb la situació de vida o mort del personatge.»

The Sunday Times — «Una visió tant de les privacions que experimenten els soldats rasos com dels excessos dels qui tenen el poder. [...] Una primera novella impressionant.»

Chris Cleave — «Un viatge violent, elegant i gens sentimental a través de l'infern, d'on no acaba de tornar del tot. Una novella excepcional d'una escriptora amb un talent immens i d'una franquesa poc habitual.»

Audrey Magee

El compromís

Traducció de l'anglès de Josefina Caball

ANTÍPODA, 102

EDICIONS DEL PERISCOPI

Títol original: *The undertaking*

© Audrey Magee, 2014

Primera edició: juny del 2026

© de la traducció: Josefina Caball, 2026

© de la fotografia de coberta: SZ Photo / Scherl / Bridgeman Images

© del disseny de coberta: Tono Cristòfol, 2026

© de la fotografia de l'autora: Phelia Barouh, 2024

© d'aquesta edició: Edicions del Periscopi sL, 2026

Publicat per Edicions del Periscopi sL

info@periscopi.cat | Web: www.periscopi.cat

Facebook: www.facebook.com/Periscopi | X: x.com/Ed_Periscopi

Instagram: @edicions_del_periscopi

Impressió: Romanyà Valls, Capellades

Imprès a Catalunya – *Printed in Catalonia*

Edició a càrrec d'Aniol Rafel, Andrea Rovira i Marta Rubirola

Maquetació: Octavi Gil Pujol

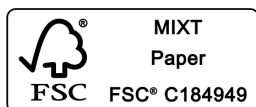
Correcció: Miquel Saumell Santaeugènia, Òscar Lozano i Núria Saurina Eudaldo

Disseny de la col·lecció i interiors: Tono Cristòfol

Dipòsit legal: B 11133-2026

ISBN: 979-13-87726-38-6

Aquest llibre s'ha imprès amb un paper òfset cru de noranta grams i ha estat compaginat amb la tipografia Caslon Pro.

Tots els drets reservats. Queda rigorosament prohibida, sense l'autorització escrita dels titulars del copyright, sota les sancions establertes per la llei, la reproducció total o parcial d'aquesta obra per qualsevol mitjà o procediment, inclosos la reprografia i el tractament informàtic, i la distribució d'exemplars mitjançant el lloguer o préstec públics.

Per a en Johnny

1

En Faber va apartar filferro espinós del pal per obrir un espai sobre la terra resseca i va treure's la fotografia de la butxaca de la guerrera. Va repenjar la fotografia al pal i la hi va subjectar amb un tros de cordill que tapava els cabells i el coll de la dona però la cara no. La veia bé, amb aquells ulls sorruts i aquells llavis emmurriats. Va fer un nus al cordill i va escopir a terra. Aquella dona ja faria el fet.

Es va ajaure per aprofitar els últims rajos de sol d'estiu, indiferent al remolí de pols i sorra, amb l'únic desig de descansar, d'experimentar el buit durant aquells moments d'espera. Però es va tornar a incorporar. El terra era massa dur i el sol picava massa. Es va encendre un cigarret i va clavar la vista a l'aire calent i trèmul fins que va distingir-hi una figura grassa que movia els braços i les cames amb fúria però que anava a poc a poc. Per fi l'home va arribar, rondinant i esbufegant, amb tot de regalims de suor que li queien sobre l'alçacoll blanc.

—Per què carai t'has allunyat tant? —va dir.

—Volia intimitat.

—Doncs veig que n'has trobat. Tot és a punt?

—Sí.

—Som-hi, doncs —va dir el capellà castrense—. Ho hem de fer a l'hora justa.

Es va treure un llapis i un full de paper arrugat de la butxaca.

—Qui és el nuvi, soldat?

—Jo.

—I com et dius?

—Peter Faber.

—I els testimonis? —va preguntar el capellà.

—Són allà —va dir en Faber, assenyalant tres homes que dormien ben arraulits.

El capellà s'hi va acostar i els va clavar puntades de peu.

—Estan borratxos.

En Faber va llançar anells de fum al cel blau.

—Tu també vas gat, Faber?

—Encara no.

El capellà els va donar puntades de peu més fortes. Els homes es van bellugar de mala gana.

—Va, enllestim-ho ara mateix. Apaga el cigarret, Faber. Aixeca't. Mostra una mica de respecte.

En Faber va esclafar el cigarret a la sorra, va posar les mans, llargues i primes, a terra i es va alçar a poc a poc.

—Aparta't els cabells dels ulls, home —va dir el capellà—. Amb qui et cases?

—Amb la Katharina Spinell.

—És aquesta? La de la fotografia?

—Suposo que sí.

—Com que ho suposes?

—No l'he vista mai.

—I t'hi vols casar?

—Sí, senyor.

—Sí que en tens ganes!

—Per fugir d'aquest infern pudent.

El capellà va escriure alguna cosa i després es va tornar a desar el llapis i el paper a la butxaca.

—Podem començar —va dir—. El teu casc, Faber?

—És allà a terra. Vora la fotografia.

—Acosteu-vos tots —va dir el capellà—. La mà dreta sobre el casc.

Tots es van ajupir a la gatzoneta al voltant del casc brut i abonyegat, tocant de genolls i colzes els uns amb els altres.

—Primer el nuvi.

En Faber va posar la mà sobre el metall però la'n va enretirar a l'acte.

—Cony, com crema!

—Au, vinga —va dir el capellà—. Només falta un minut perquè siguin les dotze a casa.

En Faber va fer baixar la màniga per sobre la mà.

—Cal que hi posis la mà, no pas la màniga, Faber.

El capellà va agafar un grapat de terra i la va escampar sobre el casc.

—Solucionat.

—Gràcies.

En Faber va tornar a posar-hi la mà i els altres van fer el mateix després. El capellà va parlar i, en cosa de minuts, en Faber s'havia casat amb una dona de Berlín que no havia vist mai. A mil cinc-cents quilòmetres de distància, just al mateix moment, ella celebrava una cerimònia semblant amb el seu pare i la seva mare de testimonis; era la seva part d'un pacte de guerra que a ell li garantia un permís d'uns quants

dies per al viatge de noces i a ella una pensió de viudetat si ell moria.

—Llestos —va dir el capellà—. Ara ets un home casat.

Tots, un a un, li van estrènyer la mà.

—Necessito fer un trago —va dir en Faber.

Va recollir el casc però va deixar la fotografia al pal i va tornar al campament.